DOMSTOLENS DOM (sjätte avdelningen)
den 19 januari 1995 *

I de förenade målen C-351/93, C-352/93 och C-353/93,

angående en begäran enligt artikel 177 i EEG-fördraget, från College van Beroep voor het Bedrijfsleven, att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i de vid den nationella domstolen anhängiggjorda målen mellan

H.A. van der Linde

och

Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij,

och

Tracotex Holland BV

och

Minister van Landbrouw, Naturbeheer en Visserij,

* Rättegångsspråk: nederländska.

angående, i målet C-351/93: tolkningen och giltigheten av artikel 2.3 i kommissionens förordning (EEG) nr 2237/85 av den 30 juli 1985 om inrättande av särskilda tillämpningsvillkor för systemet med minimipriser för torkade druvor (EGT nr L 209, s. 24, ej översatt till svenska), ävensom tolkningen av artikel 9 i rådets förordning (EEG) nr 426/86 av den 24 februari 1986 om den gemensamma organisationen av marknaden för bearbetade produkter av frukt och grönsaker (EGT nr L 49, s. 1); i målet C-352/93: tolkningen av kommissionens förordning (EEG) nr 994/88 av den 15 april 1988 om tillämpning av den utjämningsavgift som fastställs i förordning (EEG) nr 2742/82 om skyddsåtgärder tillämpliga vid import av torkade druvor (EGT nr L 99, s. 12, ej översatt till svenska), stipulerad tillämpningsskatt, tolkningen och giltigheten av artikel 4.3 i kommissionens förordning (EEG) nr 2742/82 av den 13 oktober 1982 om skyddsåtgärder tillämpliga på import av torkade druvor (EGT nr L 290, s. 28), ävensom tolkningen av artikel 14 i rådets förordning (EEG) nr 516/77 av den 14 mars 1977 om den gemensamma organisationen av marknaden för bearbetade produkter av frukt och grönsaker (EGT nr L 73, s. 1, ej översatt till svenska); i målet C-353/93: tolkningen och giltigheten av artikel 3.3 i kommissionens förordning (EEG) nr 1626/85 av den 14 juni 1985 om skyddsåtgärder tillämpliga på import av vissa moreller (EGT nr L 156, s. 13, ej översatt till svenska), ävensom rörande tolkningen av artikel 18.2 i den ovan nämnda förordningen nr 426/86,

meddelar

DOMSTOLEN (sjätte avdelningen)

sammansatt av F.A. Schockweiler, avdelningsordförande, och P.J.G. Kapteyn, G.F. Mancini, C.N. Kakouris (referent) och J.L. Murray, domare,

generaladvokat: W. van Gerven,
justitiesekreterare: H.A. Rühl, biträdande avdelningsdirektör,

med beaktande av de skriftliga yttranden som har inkommit från

— T.R. Ottervanger, advokat, Bryssel, för H.A. van der Lindes räkning,

— A. Bos, jurist vid utrikesdepartementet, för den nederländska regeringens räkning, i dennes egenskap av offentligt ombud,

— V. Kontolaimos, biträdande jurist vid "Conseil juridique de l'État", och V. Pelekou, juridiskt ombud vid "Conseil juridique de l'État", för den grekiska regeringens räkning, i deras egenskap av offentliga ombud,

— Th. van Rijn, rättstjänsten, för Europeiska gemenskapernas kommissions räkning, i dennes egenskap av offentligt ombud,

med hänsyn till förhandlingsrapporten,

efter att Tracotex Holland BV, representerat av N.P.J. Ooyevaar och M.E. van Hilten, medarbetare hos KPMG Meijburg & Co., skattekonsulter, grekiska regeringen, representerad av V. Kontolaimos, och Europeiska gemenskapernas kommission, representerad av Th. van Rijn, har avgivit muntliga yttranden vid förhandlingen den 14 juli 1994,

och efter att den 27 september 1994 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Genom beslut den 23 april 1993 (mål C-351/93), inkommet till domstolen den 12 juli samma år, ställde College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Nederländerna), med tillämpning av artikel 177 i EEG-fördraget, två frågor för förhandsavgörande angående tolkningen och giltigheten av artikel 2.3 i kommissionens förordning (EEG) nr 2237/85 av den 30 juli 1985 om inrättande av särskilda tillämpningsvillkor för systemet med minimipriser för torkade druvor (EGT nr L 209, s. 24), samt en fråga om tolkningen av artikel 9 i rådets förordning (EEG) nr 426/86 av den 24 februari 1986 om den gemensamma organisationen av marknaden för bearbetade produkter av frukt och grönsaker (EGT nr L 49, s. 1).

2 Genom beslut den 23 april 1993 (mål C-352/93), inkommet till domstolen den 12 juli samma år, rättat genom beslut av den 27 oktober 1993, inkommet till domstolen den 12 november samma år, ställde College van Beroep voor het Bedrijfsleven, med tillämpning av artikel 177 i EEG-fördraget, fyra frågor för förhandsavgörande angående tolkningen av kommissionens förordning (EEG) nr 994/88 av den 15 april 1988 om tillämpning av den utjämningsavgift som fastställs i förordning (EEG) nr 2742/82, om skyddsåtgärder tillämpliga på import av torkade druvor (EGT nr L 99, s. 12) angående tolkningen och giltigheten av artikel 4.3 i kommissionens förordning (EEG) nr 2742/82 av den 13 oktober 1982 rörande säkerhetsåtgärder tillämpliga på import av torkade druvor (EGT nr L 290, s. 28), samt rörande tolkningen av artikel 14 i rådets förordning (EEG) nr 516/77 av den 14 mars 1977 om den gemensamma organisationen av marknaden för bearbetade produkter av frukt och grönsaker (EGT nr L 73, s. 1).

3 Genom beslut den 23 april 1993 (mål C-353/93), inkommet till domstolen den 12 juli samma år, ställde College van Beroep voor het Bedrijfsleven, med tillämpning av artikel 177 i EEG-fördraget, tre frågor för förhandsavgörande angående

tolkningen och giltigheten av artikel 3.3 i kommissionens förordning (EEG) nr 1626/85 av den 14 juni 1985 om säkerhetsåtgärder tillämpliga på importen av vissa moreller (EGT nr L 156, s. 13), samt rörande tolkningen av artikel 18.2 i ovan angivna förordning nr 426/86.

4 Frågorna i målen C-351/93 och C-352/93 aktualiserades inom ramen för två mål som mot varandra ställde H.A. van der Linde, tullklarerare, och Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij (ministeriet för jordbruk, naturarv och fiske), rörande van der Lindes betalning av en tilläggsskatt på grund av att denne inte hade följt minimipriset vid import av olika partier torkade druvor härrörande från Turkiet.

5 Frågorna i målet C-353/93 aktualiserades inom ramen för ett mål som mot varandra ställde Tracotex Holland BV (nedan kallat "Tracotex") — ett "slutet bolag med begränsat ansvar", etablerat i Rotterdam — och Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij, angående Tracotex betalning av en tilläggsskatt på grund av att denne inte hade följt minimipriset vid import av olika partier moreller härrörande från före detta Jugoslavien.

6 Genom ett beslut av den 6 september 1993, beslutade ordföranden att, i enlighet med artikel 43 i rättegångsreglerna, förena de tre målen i fråga om det skriftliga och det muntliga förfarandet samt i fråga om domen.

7 Eftersom vissa av de aktuella frågorna berör gemenskapsrättsliga regler som har trätt i kraft successivt, är det lämpligt att behandla de tre målen med beaktande

av den kronologiska ordning som gäller mellan de berörda gemenskapsrättsliga reglerna. Behandlingen av mål C-352/93 föregår alltså behandlingen av målen C-351/93 och C-353/93.

Mål C-352/93

Den gemenskapsrättsliga regleringen

8 Det framgår av akten, att den import som utgör föremålet för den huvudsakliga talan ägde rum i juni 1984. Då gällde följande regler:

9 Artikel 14.1 i den ovan nämnda förordningen nr 516/77, stipulerar en möjlighet att tillämpa lämpliga säkerhetsåtgärder vid handelsutbyte med tredje land om, inom gemenskapen, marknaden för en eller flera varor på vilka förordningen är tillämplig, på grund av export eller import, utsätts för eller riskerar att utsättas för allvarliga störningar som kan äventyra målen för artikel 39 i fördraget. Enligt andra stycket i första punkten, skall tillämpningsföreskrifterna för denna bestämmelse fastställas av rådet på förslag av kommissionen.

10 Artikel 14.2 i samma förordning bemyndigar kommissionen att vidta nödvändiga åtgärder om den i första punkten åsyftade situationen uppstår.

11 Rådets förordning (EEG) nr 521/77 av den 14 mars 1977 (EGT nr L 73, s. 28), som definierar tillämpningsmetoderna för säkerhetsåtgärder på området bearbetade produkter baserade på frukt och grönsaker, antogs med artikel 14.1 som grundval. Artikel 2.1 c i denna förordning föreskriver att de åtgärder som kan vidtas för alla produkter är

"— ett system med minimipriser där import som sker till ett pris underskridande dessa, kan underställas villkoret att de skall säljas till ett pris som är minst lika högt som det för produkten fastställda minimipriset,

— indragande av allt eller del av det som exporteras".

12 Som en följd av störningar på marknaden för torkade druvor under marknadsföringskampanjen år 1981/82, antog kommissionen ovannämnda förordning nr 2742/82, med stöd av artikel 14.2 i förordning nr 516/77. Artikel 2 i denna förordning fastställer minimipriset för import av torkade druvor (första punkten) samt det fasta belopp som utgör den tilläggsskatt som tillämpas om minimipriset inte följs (andra punkten).

13 Artikel 4.1 i samma förordning, ändrad genom kommissionens förordning (EEG) nr 936/84 av den 5 april 1984 (EGT nr L 96, s. 13), slår fast att importpriset består av följande faktorer: a) priset "free on board" (fob) i ursprungslandet och b) transport- och försäkringskostnader före inträdet i gemenskapens tullområde.

14 Artikel 4.3, även den ändrad genom ovannämnda förordning nr 936/84, lyder:

"Om den faktura som föreläggs tullmyndigheten inte har upprättats av exportören i varans ursprungsland eller om myndigheten inte finner det troligt att priset som uppges är priset fob i ursprungslandet, skall den behöriga nationella myndigheten vidta de åtgärder som är nödvändiga för att bestämma priset, i synnerhet med hjälp av importörens återförsäljningspris."

15 Det faktum att tilläggsskatten utgjordes av ett fast belopp var orsaken till tvister där giltigheten av förordning nr 2742/82 ifrågasattes. I domen av den 11 februari 1988, National Dried Fruit Trade Association (77/86 Rec. s. 757), uttalade domstolen att förordning nr 2742/82 var ogiltig i den mån den stipulerade en tilläggsskatt i form av ett fast belopp.

16 Till följd av denna dom antog kommissionen ovannämnda förordning nr 994/88. Enligt artikel 1 i denna förordning har de företag som redan har betalat den i förordning nr 2742/82 fastslagna tilläggsskatten rätt till återbetalning av skillnaden mellan

"a) beloppet av tilläggsskatten indrivet i enlighet med förordning (EEG) nr 2742/82 och dess senare ändringar

samt

b) det belopp som följer av skillnaden mellan det i artikel 2.1 i ovannämnda förordning fastslagna tillämpliga minimipriset och importpriset vid övergång till fri omsättning".

Talans huvudsakliga föremål och frågorna för förhandsavgörande

17 Van der Linde, agerande i bolaget Fitmay Limiteds namn, importerade till Nederländerna partier med torkade druvor härrörande från Turkiet. Tulldeklaration gjordes den 25 juni 1984 och accepterades av tullen. Likväl har Inspecteur der Invoerrechten en Accijnzen (inspektör för importavgifter och acciser, nedan kallad "inspektören"), efter en granskning som man hade tvingats uppskjuta på grund av en undersökning som man måste företa, genom ett beslut av den 17 februari 1989, anmodat Van der Linde att betala en tilläggsskatt.

18 Detta beslut grundades på resultaten av en undersökning utförd under åren 1984 och 1985 av FIOD (Fiscale Inlichtingen- en Opsporingsdienst, avdelningen för uppdagande och information i skattefrågor) med anledning av ett eventuellt bedrägeri i fråga om import av torkade druvor från Turkiet. Det framgår av akten i målet att en av orsakerna till att undersökningen blivit nödvändig enligt svaranden i huvudmålet var, att det vid import av turkiska torkade druvor till Nederländerna nästan aldrig åläggs en tilläggsskatt, medan dessa torkade druvors marknadspris låg långt under minimipriset för import. Den undersökning som vidtogs avslöjade att olika fingerade transaktioner användes för att kringgå tilläggsskatten. Dessa bestod bland annat i att man satte in olika utländska företag i faktureringsprocessen, för att på konstgjord väg skapa ett importpris som var högre än minimipriset för import. Fitmay Limited var ett sådant utländskt företag som hade satts in.

19 Enligt svaranden hade de utförda kontrollerna närmare bestämt visat att Alpaslan Besikcioglu, den turkiske exportören av torkade druvor, sålde varorna till Fitmay

Limited, som är ett bolag etablerat i London, till ett högre pris än minimipriset för import. Denna faktura bifogades tulldeklarationen, som gjorts av Fitmay Limited i dess egenskap av importör. Efter importen såldes de torkade druvorna vidare till Izmir Fig Packers, en turkisk firma vilken till 99 procent ägs av Alpaslan Besikcioglu. Det återförsäljningspris som Izmir Fig Packers betalade var något högre än Fitmay Limiteds inköpspris. Izmir Fig Packers sålde därpå de torkade druvorna till bolaget Stolp International, som är en av huvudimportörerna av torkade druvor till Nederländerna, till ett mycket lägre pris än minimipriset för import. Det återförsäljningspris som Stolp International satte för sina köpare var också lägre än minimipriset för import. Izmir Fig Packers gjorde alltså förluster på sina återförsäljningar. Dessa förluster täcktes bland annat av insättningar gjorda av Alpaslan Besikcioglu på ett konto tillhörande Izmir Fig Packers.

20 Fitmay Limited och Van der Linde har överklagat inspektörens beslut till College van Beroep voor het Bedrijfsleven. I detta överklagande har de bland annat bestri att kommissionens ovannämnda förordning nr 994/88, skulle kunna tjäna som en gällande rättslig grund för beräknande av tilläggsskatten. De har också ifrågasatt giltigheten av artikel 4.3 i den ovan nämnda förordningen nr 2742/82, i det att den överlåter på myndigheterna i medlemsstaterna att fastställa importpriset, när de inte är övertygade om riktigheten av de angivna priserna.

21 Under dessa omständigheter har College van Beroep voor het Bedrijfsleven beslutat att uppskjuta avgörandet till dess att domstolen har meddelat ett förhandsavgörande av följande frågor:

"1) Skall förordningen (EEG) nr 994/88 tolkas så att den, i stället för bestämmelsen i förordningen (EEG) nr 2742/82 som ogiltigförklarades av domstolen i

domen av den 11 februari 1988 i målet 77/86, skall kvalificeras som rättslig grund för uträknandet av en tilläggsskatt som påbjuds för första gången?

2) Skall förordningen i fråga, om svaret på fråga 1 blir jakande, tolkas så att tilläggsskatten skall räknas ut på grundval av skillnaden mellan minimipriset för import och det fastställda importpriset, eller skall man utgå från grunden för den ogiltigförklarade skönstaxeringen för att sedan, vid behov, korrigera denna med tillämpning av bestämmelserna i ovannämnda förordning?

3) Skall artikel 4.3 i kommissionens förordning (EEG) nr 2742/82 tolkas så att, när tullmyndigheterna inte är övertygade om att det angivna priset återspeglar priset fob i ursprungslandet,

a) fakta endast kan inhämtas för att bestämma det importpris som verkligen har avtalats och betalats, direkt eller indirekt, parterna emellan,

eller så att

b) det står de behöriga myndigheterna fritt att själva, för det här berörda förfarandet, rekonstruera ett som i artikel 4.1 i förordning (EEG) nr 2742/82 beskrivet importpris och, inom ramen för denna rekonstruktion ta i beräkning,

— andra förfaranden än de mellan exportör och importör, vilka enligt dessa myndigheter helt eller delvis har som syfte att undgå betalning av

en tilläggsskatt vid importtillfället, eller vilka i varje fall inte vore aktuella om uppbörden av tilläggsskatten inte härigenom gjordes helt eller delvis omöjlig,

och

— produktens prisutveckling, såsom den efter importen tett sig, i senare försäljningsled?

4) Är föregående bestämmelse ogiltig, vid det antagande som åsyftas i fråga 3 b, på grund av att rådets förordning inte ger kommissionen rätten att bevilja de behöriga nationella myndigheterna en lika vidsträckt fri värderingsrätt för besvarande av frågan om importpriset, i en viss situation, är lägre än minimipriset för import eller inte?"

Angående den första frågan

22 Med sin första fråga, vill den nationella domstolen ha svar på frågan vilken den juridiska grunden är för beräkningen av en tilläggsskatt som för första gången åsatts efter den ovan nämnda domen av den 11 februari 1988, National Dried Fruit Trade Association, som förklarade artikel 2.2 i förordning nr 2742/82 delvis ogiltig, eftersom ovannämnda förordning nr 994/88 bara bestämde beloppet som skulle återbetalas till de operatörer som hade betalat den till ett fast belopp bestämda tilläggsskatten i tillämpning av den sedermera delvis ogiltigförklarade artikeln.

23 Enligt Van der Linde skulle, å ena sidan, förordning nr 2742/82 som inrättade tilläggsskatten ha ogiltigförklarats av domstolen och, å andra sidan, skulle det inte

vara möjligt att grunda en tilläggsskatt för varor importerade år 1984 på en förordning från år 1988. Dessutom skulle en förordning gällande medlemsstaternas återbetalning av för höga inbetalade belopp inte kunna tjäna som rättslig grund för en initial inbetalningsskyldighet.

24 Den nederländska regeringen och kommissionen gör anmärkningen att domstolen i ovannämnda dom av den 11 februari 1988 förklarade förordning nr 2742/82 ogiltig, inte i dess helhet, men bara i den del den fastslår ett fast belopp för tilläggsskatten. Därav skulle följa att artikel 2.2 i förordning nr 2742/82 kvarstår som rättslig grund men skall tillämpas på ett sätt som överensstämmer med domstolens dom. Förordning nr 994/88 skulle endast i sin artikel 1.1 b precisera hur tilläggsskatten skulle räknas ut efter tillkomsten av domstolens dom. Den rättsliga grunden för en tilläggsskatt som för första gången ålagts efter domstolens dom skulle följaktligen utgöras av en kombination av artikel 2.2 i förordning nr 2742/82 och artikel 1.1 b i förordning nr 994/88.

25 Det bör påpekas att domstolen i sin dom av den 11 februari 1988, efter att ha konstaterat att syftet med tilläggsskatten är att tillse iakttagandet av minimipriset, för att tillförsäkra gemenskapligt företräde för handel med torkade druvor, och inte att ekonomiskt bestraffa den importör som har importerat till ett pris som är lägre än minimipriset, bedömde att inrättandet av en tilläggsskatt utgjord av ett fast belopp, som skall tas ut även i de fall då skillnaden mellan minimipriset och importpriset var ytterst liten, utgjorde en ekonomisk bestraffning (punkt 32 i domen). Med hänsyn till det som fastställts, slog domstolen fast att förordning nr 2742/82 var ogiltig så vitt gällde det däri fastställda fasta beloppet utgörande tilläggsskatten.

26 Av detta följer att artikel 2.2 i förordning nr 2742/82 inte har blivit ogiltig i sin helhet, utan endast i den mån det däri fastställda tilläggsskattebeloppet översteg

skillnaden mellan minimipriset och importpriset. Därefter har artikel 2.2, efter domstolens dom, fortsatt att utgöra den rättsliga grunden för en tilläggsskatt uppgående till skillnaden mellan dessa båda priser.

27 Förordning nr 994/88 föreskrev, grundat på just detta konstaterande, återbetalning av den del av det inbetalade beloppet som översteg skillnaden mellan det tillämpliga minimipriset och importpriset, till de ekonomiska operatörer som hade betalat det fasta skattebeloppet. Denna förordning påverkade alltså inte rättsläget för de ekonomiska operatörer som, vid det datum då domstolen avkunnade ovannämnda dom, ännu inte hade underkastats betalning av tilläggsskatten.

28 Följaktligen är det riktigt att svara på den första frågan att gemenskapsrätten skall tolkas så, att den rättsliga grunden för beräkningen av en tilläggsskatt, som första gången ålagts efter den ovan nämnda domen av den 11 februari 1988, National Dried Fruit Trade Association, är artikel 2.2 i förordning nr 2742/82 i de delar denna inte har ogiltigförklarats av den ovan angivna domen.

Angående den andra frågan

29 Med hänsyn till svaret på den första frågan, finns det ingen anledning att svara på den andra frågan.

Angående den tredje frågan

30 Med denna fråga, vill den nationella domstolen få reda på huruvida artikel 4.3 i förordning nr 2742/82 skall tolkas så, att de behöriga myndigheterna, för att

bestämma det importpris som verkligen har betalats, inte endast kan ta hänsyn till fakta rörande det verkliga avtalade och betalade priset, utan också till andra inslag, såsom andra affärer som utförts i syfte att undvika betalning av tilläggsskatt och såsom produktens prisutveckling i handelsled efter importen.

31 Van der Linde låter uppmärksamma att de nationella myndigheterna inte kan grunda sina ställningstaganden för bestämmande av importpriser på sådant som inträffat efter importen. Motsatsen skulle strida mot kravet på rättssäkerhet och icke-diskriminering samt skulle leda till en förvandling av gemenskapens minimiprissystem för import till ett system med minimimarknadspriser för importerade produkter.

32 De nederländska och grekiska regeringarna liksom kommissionen anser, mot bakgrund av både avfattningen av artikel 4.3 i förordning nr 2742/82 och ändamålet bakom den gemenskapsrättsliga regleringen, att om de nationella myndigheterna inte är övertygade om det uppgivna importprisets riktighet, så kan de vidta alla nödvändiga åtgärder, inberäknat återställandet av det mellan exportören och importören ursprungligen avtalade priset.

33 Till att börja med finns det anledning att erinra om att skyddsåtgärderna bör vara så förskaffade att de hindrar att importerade torkade druvor avyttras till ett onormalt lågt pris samt att detta mål kan uppnås genom inrättande av ett minimipris som skall respekteras vid import till gemenskapen och genom tillämpning av en tilläggsskatt för de produkter vilkas pris inte överensstämmer med detta (fjärde och femte övervägandena i förordning nr 2742/82).

34 Eftersom förordningen har som syfte en import till gemenskapen av produkterna i fråga till ett pris som minst är detsamma som minimipriset, är det det verkliga importpriset som är av grundläggande betydelse för att systemet skall fungera tillfredsställande.

35 Det finns vidare anledning att erinra om att artikel 4.3 i förordning nr 2742/82, såsom den ändrats av förordning nr 936/84, uttryckligen förutser att om myndigheterna inte är övertygade om att det i fakturan angivna priset utvisar priset fob i ursprungslandet, "skall de behöriga myndigheterna vidta de åtgärder som är nödvändiga för att bestämma priset, särskilt det pris som importören uttar".

36 Av denna föreskrift följer att om de behöriga myndigheterna tvivlar på det angivna prisets riktighet, har de möjlighet att fastställa det pris som verkligen har betalats med beaktande av alla inslag som kan bidra till detta.

37 Med beaktande av det som sagts ovan, skall här som svar på den tredje frågan sägas att artikel 4.3 i förordning nr 2742/82 skall tolkas så att de behöriga myndigheterna, då de tvivlar på ett angivet importpris riktighet, kan vidta alla nödvändiga åtgärder för att fastställa detta pris.

Angående den fjärde frågan

38 Med denna fråga vill den nationella domstolen få reda på huruvida denna bestämmelse, med beaktande av vad som ovan anförts i fråga om tolkningen av artikel 4.3 i förordning nr 2742/82, är ogiltig på grund av att ovannämnda förordning nr 516/77 inte ger kommissionen rätt att bevilja de nationella myndigheterna en så vidsträckt möjlighet till fri värdering för att fastställa importpriset.

39 Van der Linde anmärker att denna bestämmelse är ogiltig, eftersom den grundläggande förordningen nr 516/77 inte ger kommissionen rätt att bevilja de nationella myndigheterna handlingsfrihet.

40 De nederländska och grekiska regeringarna anser liksom kommissionen, tvärtom, att bestämmelsen är giltig. De grundar sin åsikt på behovet av att bevara de gemenskapsrättsliga reglernas effektivitet i fråga om minimipriset, inför den mängd olika förfaranden de ekonomiska operatörerna har använt för att undvika tilläggsskatten. Kommissionen åberopar även som stöd för sitt påstående kompetensfördelningen mellan gemenskapen och medlemsstaterna på detta område.

41 Det bör i detta avseende påpekas, vilket framgår av dess andra rättsliga grund, att kommissionens förordning nr 2742/82 har antagits med artikel 14.2 i ovannämnda nr 516/77 som grund. Den bestämmelsen fastslår att om marknaden i gemenskapen för en eller flera produkter som regleras av förordningen, på grund av import eller export undergår eller riskerar att undergå allvarliga störningar som skulle kunna bringa syftet med artikel 39 i fördraget i fara, "skall kommissionen, på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ, besluta om nödvändiga åtgärder, vilka meddelas till medlemsstaterna och är omedelbart tillämpliga".

42 Det är i huvudfrågan inte stridigt att det vid tidpunkten för antagandet av förordning nr 2742/82 fanns torkade druvor på gemenskapens marknad, vilket var den situation som åsyftades i artikel 14.2 i rådets förordning nr 516/77. Det är inte heller stridigt att de nationella myndigheterna har rätt att pröva om det i deklarationen avseende övergång till fri omsättning angivna priset återspeglar det verkliga priset. Det enda man kan fråga sig, är huruvida den rätt som kommissionen ger de nationella myndigheterna att i tvivelsmål fastställa det importpris som verkligen har betalats med vidtagande av alla nödvändiga åtgärder är en sådan nödvändig åtgärd som åsyftas i artikel 14.2 i förordning nr 516/77.

43 Med beaktande av, å ena sidan, den vikt som behovet av att fastställa det verkliga importpriset har för att skyddsmekanismen skall fungera väl samt, å andra sidan, olikformigheten och svårighetsgraden av de situationer som de nationella myndigheterna konfronteras med, är den rätt som kommissionen har givit de nationella myndigheterna att i förekommande fall fastställa importpriset, med hänsyn tagen

till behovet av att tillförsäkra en riktig tillämpning av de åtgärder som vidtagits för att bryta störningarna på marknaden för torkade druvor, en nödvändig åtgärd i den mening som avses i artikel 14.2 i förordning nr 516/77.

44 Följaktligen är det riktigt att svara att undersökningen av den ställda frågan inte har givit vid handen något inslag som skulle kunna påverka giltigheten av artikel 4.3 i förordning nr 2742/82.

Mål C-351/93

Den gemenskapsrättsliga regleringen

45 Det framgår av akten att den i målet aktuella importen ägde rum år 1989. De vid den tidpunkten tillämpliga bestämmelserna var följande:

46 Ovannämnda förordning nr 426/86 ersatte från och med den 1 mars 1986 rådets ovannämnda grundläggande förordning nr 516/77.

47 Artikel 9.1 i förordning nr 426/86 stipulerar tillämpningen av ett minimipris för import för vissa produkter, däribland torkade druvor. Detta pris tillämpas inte längre som en skyddsåtgärd, utan på ett mer varaktigt sätt. Artikel 9.3 stipulerar en tilläggsskatt för fall då minimipriset inte respekteras.

48 Enligt artikel 9.5 i samma förordning beslutar rådet, på förslag av kommissionen, om de generella tillämpningsreglerna.

49 Rådets förordning (EEG) nr 2089/85 av den 23 juli 1985, som slår fast de generella reglerna för systemet med minimipris för import av torkade druvor (EGT nr L 197, s. 10), antagen på grundval av den gamla grundläggande förordningen, nämligen förordning nr 516/77, bibehölls gällande av artikel 25.2 i förordning nr 426/86, enligt vilken "de hänvisningar och referenser som hänför sig till förordning (EEG) nr 516/77 skall anses som syftande på denna förordning".

50 I enlighet med artikel 1 i förordning nr 2089/85 slås minimipriset för import av torkade druvor fast innan marknadsföringskampanjen påbörjas. Artikel 2.1 i samma förordning föreskriver att tilläggsskatterna skall slås fast i förhållande till en importprisskala.

51 Antagandet av kommissionens ovannämnda förordning nr 2237/85 grundades på rådets gamla grundläggande förordning nr 516/77. Den bibehölls gällande genom artikel 25.2 i den nya, ovan nämnda, grundläggande förordningen nr 426/86. Enligt artikel 1.2 i förordning nr 2237/85 utgörs importpriset av: a) priset fob i ursprungslandet; b) transport- och försäkringskostnader före inträdet i gemenskapens tullområde. Punkt 3 i samma bestämmelse definierar "priset fob".

52 Artikel 2.2 i förordningen stipulerar att importpriset skall återupptas i deklarationen avseende övergång till fri omsättning, åtföljd av alla de dokument som behövs för att kontrollera det uppgivna prisets riktighet.

53 Artikel 2.3 föreskriver:

"I de fall då,

a) den till tullmyndigheterna inlämnade fakturan inte har upprättats av exportören i det land varifrån produkterna härrör,

eller

b) myndigheterna inte är övertygade om att det pris som anges i deklarationen återger det verkliga importpriset,

eller

c) betalningen inte har fullgjorts inom den i artikel 1.4 fastslagna tidsfristen,

skall de behöriga myndigheterna vidta de åtgärder som är nödvändiga för att bestämma importpriset, i synnerhet med stöd av importörens återförsäljningspris."

Det huvudsakliga tvisteföremålet och frågorna i begäran om förhandsavgörande

54 Van der Linde, som handlar för bolaget Fitmay Limiteds räkning, importerade till Nederländerna ett parti torkade druvor med turkiskt ursprung. Tulldeklarationen gjordes den 15 februari 1989.

55 Efter en kontroll ålade inspektören, genom ett beslut av den 21 februari 1989, Van der Linde att betala en tilläggsskatt. Detta beslut var grundat på resultaten av den undersökning som leddes av FIOD (se punkterna 18 och 19 ovan).

56 Fitmay Limited och Van der Linde överklagade inspektörens beslut till College van Beroep voor het Bedrijfsleven. Under rättegången har de i synnerhet ifrågasatt giltigheten av artikel 2.3 i ovannämnda förordning nr 2237/85 i den mån den överlåter åt medlemsstaternas myndigheter att fastställa importpriset, i de fall de inte är övertygade om att det i deklarationen avseende övergång till fri omsättning angivna priset utvisar det verkliga importpriset.

57 Under dessa förhållanden beslutade College van Beroep voor het Bedrijfsleven att uppskjuta sitt beslut till dess att domstolen meddelat förhandsavgörande i följande frågor:

"1) Skall början på artikel 2.3 b in fine i kommissionens förordning (EEG) nr 2237/85, med hänsyn tagen till artikel 9 i rådets förordning (EEG) nr 426/86 i synnerhet, tolkas så, att då de behöriga myndigheterna inte är övertygade om att det i deklarationen avseende övergång till fri omsättning av varor angivna priset återger det verkliga importpriset,

a) fakta bara kan insamlas för att bestämma det importpris som faktiskt har avtalats och betalats, direkt eller indirekt, mellan exportören och importören,

eller så att

b) det står de behöriga myndigheterna fritt att själva, för operationen i fråga, rekonstruera ett importpris såsom detta definieras i artikel 1.2 i förordning (EEG) nr 2237/85 och, inom ramen för denna rekonstruktion, ta hänsyn till

— andra operationer än de mellan exportören och importören som helt eller delvis, enligt myndigheterna i fråga, har som syfte att undvika betalandet av en tilläggsskatt vid importen, eller vilka åtminstone inte vore aktuella om uppbörden av tilläggsskatten inte genom dessa blev helt eller delvis omöjlig,

och

— produktens prisutveckling, såsom den tett sig efter importen, i senare försäljningsled?

2) Är den ovan nämnda bestämmelsen ogiltig i de fall som åsyftas i fråga 1 b), av det skälet att rådets förordning inte ger kommissionen rätt att ge de nationella myndigheterna en lika vidsträckt möjlighet till fri värdering för att utreda huruvida importpriset, i en given situation, är lägre än minimipriset eller inte?"

Angående den första frågan

58 Med undantag för de bestämmelser som åsyftas, är denna frågas formulering densamma som den tredje frågan i mål C-352/93. Särskilt de berörda bestämmelserna i förordning nr 2237/85, även om de inte är lika de som åsyftas i den tredje frågan i mål C-352/93, är de i huvudsak desamma som de sistnämnda. Med hänsyn till

fakta i målets huvudsakliga fråga är, i vilket fall som helst, de enstaka redaktionella skillnaderna inte sådana att de påverkar den ovan redovisade tolkningen. Det är på grund av detta som alla parter i målet har inkommit med invändningar som är gemensamma för frågan i mål C-352/93 och denna fråga.

59 Det skall här endast påpekas följande skillnad. Såsom framgår av hänvisningen i dess andra stycke, antogs förordning nr 2237/85, vilkens artikel 2.3 skall tolkas i detta förhandsavgörande, med artikel 4a.7 i den grundläggande förordningen nr 516/77 som grund, såsom denna ser ut efter ändring genom artikel 1 i förordning (EEG) nr 988/84 av den 1 mars 1984, som ändrar förordning (EEG) nr 516/77 om den gemensamma organisationen av marknaden för bearbetade produkter av frukt och grönsaker samt förordning (EEG) nr 950/68 angående gemensamma tullsatser (EGT nr L 103, s. 11). När den nya grundläggande förordningen nr 426/86 trädde i kraft, byttes hänvisningen till artikel 4a i förordning nr 516/77 som fanns i hänvisningen i andra stycket i förordning nr 2237/85 ut mot en hänvisning till artikel 9 i förordning nr 426/86, vilken är till innehållet identisk med artikel 4a i förordning nr 516/77 (se artikel 25.2 i förordning nr 426/86 liksom den i bilaga 5 återgivna jämförelsetabellen). Det är av denna anledning som det i frågan refereras till artikel 9 i förordning nr 426/86.

60 Under dessa förhållanden, och av de skäl som angivits under punkterna 34—36, vilka äger motsvarande tillämpning, skall artikel 2.3 i förordning nr 2237/85 tolkas

så, att då de nationella myndigheterna tvivlar på riktigheten av ett angivet pris kan de vidta alla nödvändiga åtgärder för att fastställa det verkliga priset.

Angående den andra frågan

61 Med undantag för de bestämmelser som berörs, är denna fråga identisk med den fjärde frågan i mål C-352/93. Alla parter har ingivit gemensamma iakttagelser i fråga om den fjärde frågan i mål C-352/93 och denna fråga.

62 Artikel 9.6 i förordning nr 426/86 anger att "minimipriset för import, tilläggsskattens belopp och andra tillämpningsvillkor från denna artikel skall antas på det sätt som anges i artikel 22". Det rör sig här om det så kallade "ledningsutskotts"-förfarandet enligt vilket kommissionen beslutar om åtgärder vilka blir omedelbart tillämpliga men som, om de inte överensstämmer med det av utskottet avgivna yttrandet, genast vidarebefordras till rådet. Rådet kan, inom en månad, fatta ett beslut som skiljer sig från det som kommissionen har fattat.

63 Den fråga som här är aktuell avser huruvida artikel 2.3 i kommissionens förordning nr 2237/85, såsom den tolkas under punkt 60 ovan, utgör ett tillämpningsvillkor i den mening som framgår av artikel 9.6 i förordning nr 426/86.

64 Med hänsyn till, å ena sidan, vikten av behovet att slå fast det verkliga importpriset, för att systemet med minimipriser som införts genom artikel 9 i förordning nr 426/86 skall fungera tillfredsställande, samt, å andra sidan, olikheten och svårighetsgraden av de situationer som de nationella myndigheterna ställs inför, utgör

kommissionens rätt att överlåta åt de nationella myndigheterna att, i förekommande fall, fastställa det verkliga importpriset, för att tillförsäkra en riktig tillämpning av bestämmelserna i förordning nr 426/86 avseende minimipriset, ett tillämpningsvillkor såsom angivet i artikel 9.6 i denna förordning.

65 Följaktligen är det riktigt att svara att prövningen av den ställda frågan inte har givit vid handen något som skulle kunna påverka giltigheten av artikel 2.3 i förordning nr 2237/85.

Angående mål C-353/93

Den gemenskapsrättsliga regleringen

66 Detta mål angår import av sura körsbär (moreller), härrörande från före detta Jugoslavien, under perioden december 1986 till augusti 1988. De vid den här tidpunkten tillämpliga bestämmelserna var följande:

67 Ovannämnda artikel 9 i förordning nr 426/86, vilken stipulerar ett minimipris för import av vissa produkter, är ej tillämplig på moreller. Kravet på att iaktta ett minimipris för import ålades icke desto mindre handeln med moreller som en säkerhetsåtgärd, genom följande regler:

68 Artikel 18.1 och 18.2 första stycket i förordning nr 426/86 föreskriver följande:

"1. Om marknaden i gemenskapen för en eller flera produkter av de som åsyftas i artikel 1 åsamkas eller riskerar att åsamkas allvarliga störningar som är sådana att de riskerar syftet med fördragets artikel 39, kan lämpliga åtgärder vidtas vad gäller utbytet med tredje land tills störningen eller hotet om störning har upphör.

Rådet beslutar, på kommissionens förslag, med kvalificerad majoritet, om tillämpningsvillkoren för denna punkt samt fastslår de tillfällen och de därför gällande gränserna vid vilka medlemsstaterna kan vidta bibehållande åtgärder.

2. Om den i punkt 1 åsyftade situationen uppkommer, skall kommissionen, på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ, besluta om nödvändiga åtgärder, vilka meddelas medlemsstaterna och vilka är omedelbart tillämpliga."

69 Artikel 25 i samma förordning upphävde ovannämnda förordning nr 516/77, samt stipulerade att de rättsliga grunderna och referenserna som syftade på denna förordning skulle förstås som refererande till förordning nr 426/86.

70 Det är i kraft av denna bestämmelse som artikel 14.2 i förordning nr 516/77, som återfinns i hänvisningen i det andra stycket i ovannämnda förordning nr 1626/85, motsvarar artikel 18.2 i förordning nr 426/86.

71 Artikel 1 i förordning nr 1626/85 slår fast minimipriset för import av moreller (punkt 1) och stipulerar tillämpningen av en tilläggsskatt i de fall då minimipriset överskrids (punkt 2).

72 Artikel 3.1 och 3.3 i samma förordning bestämmer:

"1. Importpriset består av följande faktorer:

a) Priset fob i ursprungslandet

och

b) kostnaderna för transport och försäkring före inträdet i gemenskapens tullområde.

2. [...]

3. Om den faktura som inges till tullmyndigheterna inte har upprättats av exportören i det land i vilket produkten har sitt ursprung, eller om myndigheterna inte är övertygade om att det angivna priset motsvarar priset fob i ursprungslandet, skall de behöriga myndigheterna i medlemsstaten vidta nödvändiga åtgärder för att bestämma detta pris, i synnerhet i förhållande till det av importören uttagna återförsäljningspriset."

Det huvudsakliga tvisteföremålet och frågorna i begäran om förhandsavgörande

73 Bolaget Tracotex har, i sin egenskap av tullklarerare, gjort flera anmälningar för försättande i fri omsättning av partier med moreller härrörande från före detta Jugoslavien. Detta har gjorts för det i Barendrecht (Nederländerna) etablerande importbolaget De Leeuw's Handelsonderneming BV:s räkning.

74 Importdeklarationerna gjordes under perioden mellan den 17 december 1986 och den 8 augusti 1988. Till en av dessa deklarationer fogades en faktura härrörande från en säljare etablerad i före detta Jugoslavien. Till de andra deklarationerna fogades en faktura härrörande från en säljare som var etablerad i före detta Jugoslavien men som, i denna faktura, begärde att betalningen skulle ske till ett tredje bolag etablerat i Tyskland eller, i vilket fall som helst, inte i före detta Jugoslavien.

75 Under år 1989 inledde FIOD en undersökning rörande importföretaget. Genom ett beslut av den 23 november 1989 anmodade inspektören Tracotex att betala en tilläggsskatt.

76 Den sistnämnde överklagade direktörens beslut till College van Beroep voor het Bedrijfsleven. Under rättegången ifrågasatte Tracotex giltigheten av artikel 3.3 i kommissionens ovannämnda förordning nr 1626/85, i den del denna överlåter åt medlemsstaternas myndigheter att själva fastställa importpriset, i de fall då de inte är övertygade om att det angivna priset är det verkliga.

77 Under dessa förhållanden beslutade College van Beroep voor het Bedrijfsleven att uppskjuta sitt beslut till dess att domstolen uttalat sig i form av ett förhandsavgörande i följande frågor:

"1) Skall artikel 3.3 i kommissionens förordning (EEG) nr 1626/85, i synnerhet i beaktande av artikel 18.2 i rådets förordning (EEG) nr 426/86, tolkas så, att när tullmyndigheterna inte är övertygade om att det angivna priset återger priset fob i ursprungslandet.

a) fakta kan inhämtas enbart för att fastställa det importpris som verkligen har avtalats och betalats, direkt eller indirekt, mellan exportören och importören,

eller så att

b) det står de behöriga myndigheterna fritt att själva, för den berörda transaktionen, rekonstruera ett importpris såsom detta bestäms i artikel 3.1 i förordning (EEG) nr 1626/85 samt, inom ramen för denna rekonstruktion, ta hänsyn till

— andra transaktioner än de mellan exportören och importören, bland dessa särskilt transaktioner som har inträffat under försäljningsstadier som förekommit mellan exportören och importören,

och

— importörens återförsäljningspris, så att ett visst antal enhetliga belopp, som inte beror på handlingar härrörande från importören och/eller

mellanhanden och som motsvarar kostnader (fasta belopp per 100 kg bruttovikt) och vinster (8 procent vid en mellanhandstransaktion), dras av från priset?

2) Är ovan citerade bestämmelse ogiltig, i de fall som åsyftas i fråga 1 b), på grund av att rådets förordning inte ger kommissionen rätt att bevilja de behöriga nationella myndigheterna en så vidsträckt möjlighet till fri värdering för att svara på frågan huruvida importpriset, i en viss situation, är eller inte är lägre än minimipriset för import?

3) Skall artikel 3.3 i kommissionens förordning (EEG) nr 1626/85 tolkas på det viset att det med orden 'exportören i det land varifrån produkten härrör' endast skall förstås exportören genom vilken företaget är etablerat i ursprungslandet?"

Angående den första frågan

78 Med undantag för de berörda bestämmelserna, är formuleringarna av denna fråga och av den tredje frågan i mål C-352/93 likartade. De berörda bestämmelserna i den grundläggande förordningen nr 426/86 och förordning nr 1626/85 har, var och en, ett med artikel 14.2 i den grundläggande förordningen nr 516/77 samt artikel 4.3 i förordning nr 2742/82, såsom ändrad av förordning nr 936/84, identiskt innehåll. Kommissionen och de nederländska och grekiska regeringarna har alla ingivit yttranden vilka är gemensamma för fråga tre i mål C-352/93 och denna fråga.

79 Under det muntliga förfarandet har Tracotex påpekat att föreliggande mål skiljer sig från de två andra. Tracotex har i synnerhet understrukit att det inte är knutet

till mellanhanden av vilken det har köpt morellerna och att det inte heller är knutet till sina återförsäljare. Det skulle vidare vara ostridigt att dess trassent, bolaget De Leeuw's Handelsonderneming, köpte och återsålde morellerna till ett högre pris än minimipriset.

80 I det fallet skulle inte rekonstruktionen av importpriset gjorts på grund av att det var omöjligt att fastställa det pris som verkligen betalats, utan endast helt enkelt därför att priset fastställts av en mellanhand. Detta tillvägagångssätt skulle emellertid strida mot den tolkning domstolen gjort i domen av den 2 augusti 1993, Dinter (C-81/92, Rec. s. I-4601).

81 I varje fall borde rekonstruktionen av importpriset göras på ett rimligt och inte godtyckligt sätt. Att i dessa frågor tillerkänna tullmyndigheterna en helt obegränsad handlingsfrihet skulle stå i motsättning till rättssäkerheten och skulle flytta handelsflödet.

82 Det bör inledningsvis erinras om att domstolen i den ovan nämnda Dinter-domen (punkt 17 och 18) fastställde att metoden för bestämmande av importpriset, enligt artikel 3.3 i förordning nr 1626/85 tillämplig när fakturan som föreläggs tullmyndigheterna inte har upprättats av exportören i det land varifrån produkten härrör, endast är tillämplig i de fall andra fakta saknas eller i de fall då tullmyndigheterna tvivlar på riktigheten av det i fakturan angivna priset. I samma dom uttalade domstolen att tilläggsskatten inte kan indrivas ens i de fall då importören har köpt varorna av en mellanhand som inte har sin hemvist i det land varifrån varorna härrör, i de fall då det är säkert att det pris som importören betalat till mellanhanden liksom det återförsäljningspris som därefter tillämpas av importören är högre än minimipriset, eftersom det med säkerhetsåtgärderna eftersträvade skyddet är uppnått.

83 I gengäld är det vid tvekan om det angivna prisets riktighet, med hänsyn till innehållets likhet i artikel 3.3 i förordning nr 1626//85 samt artikel 4.3 i förordning nr 2742/82, de motiv som stödjer den tolkning som givits åt den senare bestämmelsen (se särskilt punkterna 34 och 36 ovan) som likaledes gäller för den första.

84 På grund av det sagda blir svaret på denna fråga att artikel 3.3 i förordning nr 1626/85 bör tolkas på det sättet att de behöriga myndigheterna, då de tvivlar på riktigheten av det angivna importpriset, kan vidta alla nödvändiga åtgärder för att fastställa detta.

Angående den andra frågan

85 Med undantag för de bestämmelser som åsyftas, är denna fråga identisk med den fjärde frågan i mål C-352/93. De berörda bestämmelserna i grundläggande förordning nr 426/86 och i förordning nr 1626/85 har likaledes ett innehåll identiskt med de bestämmelser som åsyftas i denna fjärde fråga. Kommissionen och de nederländska och grekiska regeringarna lämnade var och en in yttranden gemensamma för fjärde frågan i mål C-352/93 och denna fråga.

86 Tracotex påpekade under det muntliga förfarandet att förordning nr 426/86 inte ger kommissionen möjlighet att ge de nationella myndigheterna så vidsträckta rättigheter vid bestämmandet av importpriset.

87 Med beaktande av de skäl som anges i punkterna 41—43 ovan, vilka här äger motsvarande tillämpning, bör svaret bli att granskningen av den ställda frågan inte har lett till uppfattningen att det däri finns delar som skulle kunna påverka giltigheten av artikel 3.3 i förordning nr 1626/85.

Angående den tredje frågan

88 Den nederländska regeringen och kommissionen anser att den exportör som avses i artikel 3.3 i förordning nr 1626/85 inte kan vara någon annan än den som är etablerad i det land varifrån varorna härrör.

89 Tracotex framför som sin åsikt att denna fråga skall besvaras negativt. Tracotex bekräftar att, med hänsyn till syftet med förordning nr 1626/85 samt domen i Dinter-målet, mellanhandens etableringsort inte är ett väsentligt kriterium vid tillämpningen av artikel 3.3, om det slås fast att importören har köpt och återsålt varan till ett högre pris än minimipriset.

90 Denna invändning vilar på den tolkning enligt vilken det är tillräckligt att exportören inte är etablerad i det land varifrån produkten härrör, för att en tilläggsskatt skall kunna tillämpas. Denna tolkning är dock inte riktig. I själva verket, vilket framgår av det ovan citerade Dinter-målet, kan tilläggsskatten inte indrivas, i de fall då det är säkert att det pris som importören betalat till mellanhanden liksom det pris som importören därefter själv uttagit överstiger minimipriset (se punkt 82 ovan).

91 I övrigt är det tillräckligt att framhålla att den del av meningen som lyder "exportören i det land varifrån produkten härrör", med beaktande av det klara och otvetydiga språket i artikel 3.3 i förordning nr 1626/85, endast kan syfta på exportören genom vilken företaget är etablerat i det land varifrån varan härrör.

92 Följaktligen blir svaret på denna fråga att artikel 3.3 i förordning nr 1626/85 skall tolkas så att man med orden "exportören i det land varifrån produkten härrör"

enbart skall förstå exportören vars företag är etablerat i det land varifrån varan härrör.

Rättegångskostnader

93 De kostnader, som är utgivna av de nederländska och grekiska regeringarna och Europeiska gemenskapernas kommission, som har avgivit yttrande till domstolen, kan inte ersättas. Eftersom sakens behandling i förhållande till huvudmålets parter utgör ett led i det mål, som är anhängigt inför den nationella domstolen, tillkommer det denna att fatta beslut om rättegångskostnaderna.

På dessa grunder beslutar

DOMSTOLEN (sjätte avdelningen)

angående de frågor som är framställda av College van Beroep voor het Bedrijfsleven genom tre beslut av den 23 april 1993, följande dom:

I mål C-352/93

1) Gemenskapsrätten skall tolkas så att den rättsliga grunden för beräkningen av en tilläggsskatt som första gången ålagts efter domen av den 11 februari 1988, National Dried Fruit Trade Association (77/86, Rec. s. 757), är artikel 2.2 i kommissionens förordning (EEG) nr 2742/82 av den 13 oktober 1982,

om skyddsåtgärder tillämpliga på import av torkade druvor, i den mån denna inte har förklarats ogiltig genom nämnda dom.

2) Artikel 4.3 i förordning nr 2742/82 skall tolkas så, att de behöriga myndigheterna, då de tvivlar på riktigheten av ett angivet importpris, kan vidta alla nödvändiga åtgärder för att fastställa det verkliga priset.

3) Prövningen av den ställda frågan har inte givit vid handen något som skulle kunna påverka giltigheten av artikel 4.3 i förordning nr 2742/82.

I mål C-351/93

1) Artikel 2.3 i kommissionens förordning (EEG) nr 2237/85 av den 30 juli 1985 om inrättande av särskilda tillämpningsvillkor för systemet med minimipriser för torkade druvor, skall tolkas så, att de nationella myndigheterna kan vidta alla nödvändiga åtgärder i de fall då de tvivlar på riktigheten av ett angivet importpris.

2) Prövningen av den ställda frågan har inte givit vid handen något som skulle kunna påverka giltigheten av artikel 2.3 i förordning nr 2237/85.

I mål C-353/93

1) Artikel 3.3 i kommissionens förordning (EEG) nr 1626/85 av den 14 juni 1985 om skyddsåtgärder tillämpliga på vissa moreller, skall tolkas så, att de behöriga myndigheterna kan vidta alla nödvändiga åtgärder för att fastställa det verkliga importpriset, då de tvivlar på riktigheten av det angivna importpriset.

2) Prövningen av den ställda frågan har inte givit vid handen något som skulle kunna påverka giltigheten av artikel 3.3 i förordning nr 1626/85.

3) Artikel 3.3 i förordning nr 1626/85 skall tolkas så, att det med orden "exportören i det land varifrån produkten härrör" enbart skall förstås exportören vars företag är etablerat i det land varifrån varan härrör.

Schockweiler Kapteyn Mancini

Kakouris Murray

Avkunnad vid offentlig förhandling i Luxemburg den 19 januari 1995.

R. Grass
Justitiesekreterare

F.A. Schockweiler
Ordförande på sjätte avdelningen